

LETTER OF RECOMMENDATION OF RABBI MOSHE ZURIEL

מכתב המלצה של הרה"ג רבי משה צוריאל שליט"א

ב"ה

יומי דניסן ה'תשע"ח

לכבוד הרב בצלאל נאור שליט"א,

למדתי קצת בספרך **שוד מלכים** והנני להעיר כמה הערות:

א) נהניתי מהחידוש שחידשת (בעמ' מב) שהחרדה שמרגיש זה האיש שמתגלים לו חזיונות עליונים, היא סימן ההיכר שהדברים שמתגלים לו הם נכונים. אמנם אני שואל כי גם הַדְרֹוּיָשִׁים בצפון אפריקה כתבו על חרדתם, ואצלם לא גילו דברי אמת.

ב) מה שכתבת (בעמ' מו-מח) על הפלוגתא בין הכוזרי לריטב"א על האסמכתאות, אם ניתנו מסיני או נוצרו על-ידי חז"ל סימן לזכרון בלבד – נראה נכון מאד. ואני מחלק שיש בחז"ל גם כאלו וגם כאלו. תוכיח הפלוגתא בין רמב"ם ורמב"ן אם ברכת התורה דאורייתא, ודרשו בברכות כא, א: "כי שם ה' אקרא הבו גודל" [דברים לב, ג]. וכן במחלוקות רבות בין הפוסקים.

ג) אודות מה שהסקת (בעמ' מט-נא) שהרמב"ם היה דורש מהמקראות – יש לצרף לזה את הדין המחודש של הרמב"ם בהלכות איסורי ביאה יב, י: "אבל ישראל שבא על הגויה ... בזדון, הרי זו נהרגת, מפני שבאת לישראל תקלה על-ידיה כבהמה. ודבר זה מפורש בתורה, שנאמר: 'הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם וכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרוגו' [במדבר לא, טז-יז]". וראה דברי הרב המגיד שם: "זה לא מצאתי מבואר, והפסוק הזה אינו מוכרח ... ועדיין הדבר צריך לי לימוד".

ד) נהניתי מדיון העמוק (בעמ' סח-פב) בפסק הרמב"ם התמוה בהלכות פסולי המוקדשין טו, א לגבי פסח ששחטו לשם חולין. והוא ראוי לעלות על שולחן מלכים המעמיקים בעיון מאד. אשרי חלקך!

תזכה לשנים רבות, בהן תעשה ציצים ופרחים לתורה, ורבים ייהנו מאורך.

בידידות וביקר,

משה צוריאל